

Tänään

Pasi Seikkulan mehiläiset ovat säysää rotua. Varmuuden vuoksi savulla rauhoitettujen mehiläisten hunajakennostoja pääsee tarkastelemaan lähietäisyydeltä.

Alppien säyseät rotumehiläiset pistävät vain pakottamalla

Lajihunajalla kysyntää: Ammattimaisille hunajan sopimustuottajille riittäisi töitä.

JOHANNA LEPPÄNEN
Lappi

Pellon reunalla olevilla mehiläispesillä käy kiivas surina. Pasi Seikkula lähestyy kerrostalomaisia latomapesiä savua tuhahtelevalta lyhdyn kanssa.

Savu herättää mehiläisissä alkukantaisen pelon lähestyvistä metsäpalosta. Pörräiset pakevat pesiensä uumeniin keräämään ravintoa karkumatkalle, ja mehiläishoitaja pääsee tutkimaan ruoankeräyspuuhien parissa olevia työläisiään rauhassa.

Mehiläisemme ovat kotoisin Alpeilta. Tänäänkin meille tuli 40 kuningattaren lähetys, ja kaikilla tulokkailla oli mukanaan rekisterikirjat. Nämä

mehiläiset ovat kyllä lauhkeita kuin lampaat, Seikkula sanoo. Sanojensa vakuudeksi Seikkula nappaa yhden mehiläisen sormiansa väliin ja yrittää ärsyttää sitä pistämään itseään. Pitkällisen maanittelun jälkeen vastahakoinen otus tuikkaa pistimensä hoitajansa käteen.

Harrastuksesta työksi
Pasi Seikkula puhuu mehiläisistään isälliseen sävyyn. Jokaisen pesän kuningatar on merkitty valkoisella täplällä, ja pesän valtiattarista tiedetään niin syntymäajat kuin sukupuutkin. Rakkauden mehiläisten valmistama hunaja on maistunut Seikkulalle pienestä pitäen.

Siskon kanssa on vedetty lapsena 50 kiloa hunajaa tuttupullon läpi.

on maistunut Seikkulalle pienestä pitäen.

Fakta
Lajihunajan salat

Lajihunaja eroaa tavallisesta sekahunajasta, jossa on usean kukan mettä.

Lajihunajan tuotanto perustuu meden keräämisen jaksottamiselle eri kasvien kukinta-aikoihin.

Lajihunaja on puhdas luonnontuote.

Eri kasvilajeista syntyneet hunajat näyttävät, tuoksuvat ja maistuvat erilaisilta. Lajihunajassa on vuosikertajeroja.

Siskon kanssa on vedetty lapsena 50 kiloa hunajaa tuttupullon läpi, Pasi Seikkula nauraa.

Seikkulan isän sivuelinkeinona vuonna 1945 alkanut mehiläisharrastus on laajentunut vuosikymmenten varrella kansainväliseksi liiketoiminnaksi. Tänä päivänä Lappi-Hunaja on Suomen tunnetuimpia hunajantuottajia, ja tuotannosta 80 prosenttia lähtee Keski-Euroopan markkinoille.

Vienti vetäisi enemmänkin. Maailmalla ollaan kiinnostuneita lajihunajasta ja täsmätuotannosta, Seikkula kertoo.

Tuottajista pulaa

Suomessa on noin 20 mehiläishoidon ammattilaista. Kotitarvetuottajia ja eläkeikäisiä harrastajia on tuhansia. Seikkulan mukaan ammattilaisten keski-ikä on 55 vuoden paikkeilla.

Me tarvitsimme lisää sopimustuottajia, mutta iäkkäämpiä ammattilaisia ei kiinnosta lajihunajan täsmätuotanto, Seikkula pahoittelee.

Lajihunajatuotannossa olisi työsarkaa myös uusille yrittäjille. Seikkulan mukaan koulutuskin onnistuisi, vaikka mehiläishoidon oppii parhaiten tekemällä.

Yrittäminen vaatii pitkäjänteisyyttä, sillä tuotantoon liittyy kokeiluja voi tehdä yleensä vain kerran vuodessa kesäisin. Tuotantoaluetta laajentamalla kokeilukertojen määrä sekä tieto-taito lisääntyvät, sillä kesä

etenee asteittain etelästä pohjoiseen.

Pitkän maan monta kesää

Lappi-Hunajan medenkerääjät työskentelevät Satakunnan lisäksi muun muassa Kemijärvelä ja Kuusamossa. Kokenut mehiläishoitaja osaa ennakoita eri alueiden kasvukaudet ja käyttää Suomen kaltaisen pitkän maan mikroilmastoja hyväkseen.

Mehiläisemme vahvistuvat talven jäljiltä täällä etelässä. Pohjoiseen ne kuljetetaan kukintakausion aikoihin.

Lajihunajan täsmätuotanto on tarkkaa puuhaa. Seikkula tarkkailee mehiläispesiä tietokoneen avustuksella, jolloin tiedot pesien painosta sekä pesäpaikan lämpö- ja sadetilanteista ovat yhden puhelinosion päässä.

Mehiläispesiä siirretään autokyydillä ympäri maata kesän etenemisen tahdissa. Lajihunajan tuotantoon pohjoisen korpi- maat ovat otollisia.

Pohjoisessa yksittäisten kas-

vien kukinta on selkeämpää. Silti tietyn hunajalajin onnistuminen voi olla päivästä kiinni. Lajihunajan tuotanto vaatiikin äärettömän kovaa luonnon tarkkailua, Seikkula painottaa.

Satoa laajalta alueelta

Kosteus ei sovi mehiläisen elämään. Tämä ala saattaisi jopa hyötyä ilmastonmuutoksesta, sillä Suomessa hunajaa tuotetaan äärrajoilla, Seikkula pohtii.

Tämän vuoden satonäkymät vaihtelevat alueittain. Yksittäisten kasvien määrät sekä alueelliset sääerot vaikuttavat lajihunajasatoon, mutta Seikkulan mukaan sadosta tulee keskimäärin hyvää.

Satoriskit tasoituvat tuotantoaluetta laajentamalla. Lajihunajatuotanto toimii kuin loton haravajärjestelmä, Seikkula vit-sailee.

Vinkki

Mehiläisten elämää voi seurata nettikameran välityksellä osoitteessa www.lappi-hunaja.fi

**Lajihunaja-
tuotanto
toimii kuin loton
haravajärjestelmä.**